

L 249/2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 42/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată și a Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare

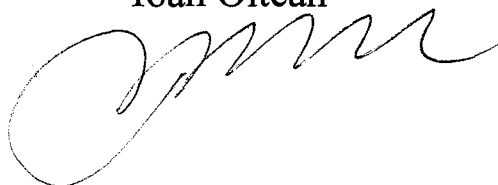
Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Articol unic. - Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42 din 27 aprilie 2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată și a Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 3 mai 2011.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 21 februarie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ioan Oltean

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'O' followed by several loops and a final flourish.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea îmbunătățirii activității de valorificare a bunurilor sechestrate sau după caz, intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 27 martie 2009, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Bunurile mobile aflate la organele de valorificare sau la deținător, pentru care s-a dispus restituirea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau prin ordonanța procurorului, se restituie proprietarului sau persoanei îndreptățite. În cazul bunurilor ridicate cu ocazia constatării și sancționării contravențiilor pe bază de proces-verbal, pentru care s-a dispus restituirea, eventualele cheltuieli de restituire sunt în sarcina organelor care au dispus măsura confiscării.”

2. La articolul 3, după alineatul (3) se introduc șase noi alineate, alineatele (4) – (9), cu următorul cuprins:

„(4) În vederea restituirii bunurilor menționate la alin. (3), organul de valorificare sau, după caz, deținătorul, va proceda la notificarea proprietarului sau a persoanei îndreptățite, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(5) În situația în care notificarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire nu s-a putut realiza, deținătorul va proceda la notificarea prin intermediul executorului judecătoresc ori la afișarea comunicării la domiciliul sau la sediul proprietarului ori al persoanei îndreptățite.

(6) Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor. Atunci când proprietarul sau persoana îndreptățită își are domiciliul sau sediul în altă localitate decât cea în care se află sediul deținătorului, la solicitarea acestuia, procedura de afișare prevăzută la alin.(5) se poate realiza și prin intermediul instituției corespondente de la domiciliul sau sediul proprietarului ori al persoanei îndreptățite.

(7) Bunurile menționate la alin.(3) se consideră abandonate, dacă proprietarul sau persoana îndreptățită nu se prezintă pentru a le ridica, în termen de 3 luni de la data la care a fost notificată de către deținător.

(8) Dispozițiile alin. (4) – (7) nu se aplică în cazul în care prin dispoziții legale se prevede un alt termen de restituire a bunurilor sau o altă procedură de notificare.

(9) Hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau ordonanța procurorului prin care s-a dispus restituirea bunurilor se comunică de îndată deținătorului, în vederea notificării proprietarului sau persoanei îndreptățite.”

3. La articolul 6, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prin excepție de la prevederile art.3 alin.(2) privind condițiile în care procesul-verbal de contravenție devine titlu de proprietate, precum și de la prevederile alin.(1), bunurile de consum alimentar cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animalele, păsările vii și plantele, se valorifică de îndată. Bunurile se predau imediat persoanelor juridice specializate sau persoanelor fizice autorizate pentru

comercializarea acestor bunuri către populație, la prețul de piață. Valorificarea acestor bunuri se face fără efectuarea procedurilor de evaluare.”

4. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. – (1) Prin excepție de la prevederile art. 3 alin. (2), bunurile mobile cu privire la care s-a dispus confiscarea pot fi valorificate în cursul procesului al cărui obiect îl constituie legalitatea procesului-verbal de confiscare, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile, în următoarele situații:

a) atunci când există riscul ca, prin trecerea timpului, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a litigiului, valoarea bunurilor confiscate să se diminueze semnificativ;

b) când măsura confiscării privește bunuri a căror depozitare, întreținere sau conservare necesită cheltuieli disproporționate în raport cu valoarea bunului.

(2) În cursul procesului al cărui obiect îl constituie legalitatea procesului-verbal de confiscare, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile, organul care a dispus măsura confiscării poate hotărî de îndată valorificarea bunurilor confiscate, la cererea proprietarului bunurilor sau atunci când există acordul acestuia, indiferent dacă acestea se încadrează sau nu în categoriile menționate la alin. (1). În vederea valorificării acestor bunuri, se aplică în mod corespunzător dispozițiile alin. (1) - (6) ale art. 6.

(3) La cererea organului care a dispus măsura confiscării, instanța de judecată investită cu soluționarea procesului al cărui obiect îl constituie legalitatea procesului-verbal de confiscare decide asupra valorificării bunurilor mobile confiscate ce se încadrează în categoriile menționate la alin. (1). În acest scop, instanța de judecată fixează un termen, care nu poate fi mai scurt de 10 zile, la care sunt citate părțile. Bunurile mobile pentru care se solicită valorificarea vor fi evaluate, prin expertiză judiciară, la valoarea lor de circulație.

(4) Instanța soluționează de urgență cererea privind valorificarea bunurilor mobile confiscate ce se încadrează în categoriile menționate la alin. (1), prin încheiere irevocabilă.

(5) Sumele de bani rezultate din valorificarea bunurilor prevăzute la alin. (1) și (2), după reținerea cheltuielilor de valorificare, se

consemnează pe numele proprietarului bunurilor, la dispoziția organului care a dispus măsura confiscării.

(6) Pentru valorificarea bunurilor prevăzute la alin. (1) și (2) sunt aplicabile dispozițiile art. 8.

(7) Împotriva modului de aducere la îndeplinire a încheierii de valorificare a bunurilor mobile confiscate, cei interesați pot formula plângere la instanța care a dat această încheiere, în termen de 10 zile de la data la care au luat cunoștință de actul contestat. Tot astfel, terți vătămați pot formula plângere în tot cursul procedurii de valorificare, dar nu mai târziu de 10 zile de la finalizarea acestei proceduri.

(8) Până la soluționarea plângerii prevăzute la alin. (7), instanța poate suspenda procedura de valorificare prin încheiere irevocabilă, numai dacă se depune o cauțiune, care nu poate depăși cuantumul de 10% din valoarea obiectului cererii.

(9) Instanța soluționează plângerea prevăzută la alin. (7) prin încheiere irevocabilă.

(10) Neintroducerea plângerii în termenul prevăzut la alin. (7) teza a II-a nu îl împiedică pe cel de-al treilea să-și realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, în condițiile legii.

(11) În cazul bunurilor valorificate în condițiile prezentului articol nu este admisibilă nicio cerere de desființare a vânzării împotriva terțului care a plătit prețul, în afară de cazul în care a existat fraudă din partea acestuia.”

5. La articolul 9 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Secretariatului General al Guvernului - autovehicule, ambulanțe sanitare cu dotări aferente, ambarcațiuni și motoare atașabile acestora, care vor fi repartizate de comisia interministerială, cu titlu gratuit, ministerelor, autorităților publice centrale și locale, în limita normativelor de dotare, cu respectarea procedurilor de declarare și evaluare, precum și instituțiilor de cult, Societății Naționale de Cruce Roșie din România și organizațiilor neguvernamentale acreditate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, ca furnizori de servicii sociale/cantine sociale și care desfășoară efectiv astfel de activități;

b) creșelor, grădinițelor, centrelor de plasament și centrelor de primire a copilului, căminelor de bătrâni, cantinelor pentru săraci, azilurilor, spitalelor, școlilor, bibliotecilor, instituțiilor de cult, persoanelor cu handicap, Societății Naționale de Cruce Roșie din

România, precum și organizațiilor neguvernamentale acreditate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, ca furnizori de servicii sociale/cantine sociale, și care desfășoară efectiv astfel de activități, precum și persoanelor fizice care au avut de suferit de pe urma calamităților naturale, la propunerea organelor de valorificare, prin ordin al ministrului sau decizie a conducătorului organului de valorificare, conform prevederilor normelor metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe;

Art. II. – Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După alineatul (1) al articolul 166 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În procesul-verbal prevăzut la alin. (1) se menționează și faptul că părțile au fost încunoștințate că:

a) pot solicita valorificarea bunului sau bunurilor sechestrate, în temeiul art.168¹ alin.(1);

b) în cursul procesului penal, înainte de pronunțarea unei hotărâri judecătorești, bunurile mobile asupra cărora s-a instituit sechestrul asigurător pot fi valorificate de către organul judiciar, chiar și fără consimțământul proprietarului, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.168¹ alin.(2).”

2. După articolul 168 se introduc patru noi articole, articolele 168¹ - 168⁴, cu următorul cuprins:

Cazuri speciale de valorificare a bunurilor mobile sechestrate

„Art. 168¹. – (1) În cursul procesului penal, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, organul de urmărire penală sau instanța de judecată care a instituit sechestrul poate dispune de îndată valorificarea bunurilor mobile sechestrate, la cererea proprietarului bunurilor sau atunci când există acordul acestuia.

(2) În cursul procesului penal, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, atunci când nu există acordul proprietarului,

bunurile mobile asupra cărora s-a instituit sechestrul asigurător pot fi valorificate, în mod excepțional, în următoarele situații:

a) atunci când, în termen de un an de la data instituirii sechestrului, valoarea bunurilor sechestrate s-a diminuat în mod semnificativ, respectiv cu cel puțin 40% în raport cu valoarea din momentul dispunerii măsurii asigurătorii. Dispozițiile art. 165 alin.(1) se aplică în mod corespunzător și în acest caz;

b) atunci când există riscul expirării termenului de garanție sau când sechestrul asigurător s-a aplicat asupra unor animale sau păsări vii;

c) atunci când sechestrul asigurător s-a aplicat asupra produselor inflamabile sau petroliere;

d) atunci când sechestrul asigurător s-a aplicat asupra unor bunuri a căror depozitare sau întreținere necesită cheltuieli disproporționate în raport cu valoarea bunului.

(3) În cursul procesului penal, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: proprietarul nu a putut fi identificat și valorificarea nu se poate face potrivit alin. (2), autovehiculele ori mijloacele de transport asupra cărora s-a instituit sechestrul asigurător pot fi valorificate, în următoarele situații:

a) atunci când acestea au fost folosite, în orice mod, la săvârșirea unei infracțiuni;

b) dacă de la data instituirii măsurii asigurătorii asupra acestor bunuri a trecut o perioadă de un an sau mai mare.

(4) Sumele de bani rezultate din valorificarea bunurilor mobile făcută potrivit

alin. (1) și (2) se consemnează pe numele învinuitului, inculpatului sau al persoanei responsabile civilmente, la dispoziția organului judiciar care a dispus sechestrul. Prevederile art. 165 alin. (8) se aplică în mod corespunzător.

(5) Sumele de bani rezultate din valorificarea bunurilor mobile făcută potrivit alin. (3) se consemnează pe numele făptuitorului, învinuitului, inculpatului sau al persoanei responsabile civilmente ori, după caz, într-un cont special constituit în acest sens, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, la dispoziția organului judiciar care a dispus sechestrul. Prevederile art.165 alin.(8) se aplică în mod corespunzător.

**Valorificarea
bunurilor mobile
sechestrare în cursul
urmării penale**

Art. 168². – (1) În cursul urmăririi penale, atunci când nu există acordul proprietarului, dacă procurorul care a instituit sechestrul apreciază că se impune valorificarea bunurilor mobile sechestrare, se fixează un termen, care nu poate fi mai scurt de 10 zile, la care sunt chemate părțile, precum și custodele bunurilor, atunci când a fost desemnat unul.

(2) La termenul fixat se aduce la cunoștința părților și a custodelui faptul că se intenționează valorificarea bunurilor mobile sechestrare și li se pune în vedere că au dreptul de a face observații sau cereri legate de bunurile ce urmează a fi valorificate. După examinarea obiecțiilor și cererilor făcute de părți sau custode, procurorul dispune prin ordonanță asupra valorificării bunurilor mobile prevăzute la art.168¹ alin.(2). Lipsa părților legal citate nu împiedică desfășurarea procedurii.

(3) Împotriva ordonanței prin care s-a dispus valorificarea bunurilor mobile sechestrate, părțile, custodele, precum și orice altă persoană interesată pot face plângere la instanța competentă să soluționeze cauza în primă instanță, în termen de 10 zile.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la comunicare, în cazul părților și al custodelui, sau de la data când au luat la cunoștință, în cazul altor persoane.

(5) Plângerea împotriva ordonanței suspendă executarea. Judecarea cauzei se face de urgență și cu precădere, iar hotărârea instanței prin care s-a soluționat contestația este definitivă.

**Valorificarea
bunurilor mobile
sechestrate în cursul
judecății**

Art. 168³. – (1) În cursul judecății, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, a uneia dintre părți sau a custodelui, poate dispune asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate. În acest scop, instanța de judecată fixează un termen, care nu poate fi mai scurt de 10 zile, la care sunt citate părțile, precum și custodele bunurilor, atunci când a fost desemnat unul.

(2) La termenul fixat se pune în discuția părților, în ședință publică, valorificarea bunurilor mobile sechestrate și li se pune în vedere că au dreptul de a face observații sau cereri legate de acestea. Lipsa părților legal citate nu împiedică desfășurarea procedurii.

(3) Asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate, precum și cu privire la cererile prevăzute la alin.(2) instanța de judecată dispune prin încheiere. Încheierea instanței este definitivă.

**Contestarea modului
de valorificare a
bunurilor mobile
sechestrare**

Art. 168⁴. – (1) Împotriva modului de aducere la îndeplinire a ordonanței sau, după caz, a încheierii de valorificare a bunurilor mobile sechestrare, învinuitul sau inculpatul, partea responsabilă civilmente, custodele, precum și orice altă persoană interesată pot formula, în cursul procesului penal, plângere la instanța competentă să soluționeze cauza în primă instanță.

(2) Plângerea prevăzută la alin.(1) se face în termen de 15 zile de la îndeplinirea actului contestat.

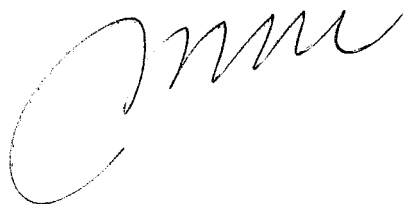
(3) Instanța soluționează plângerea de urgență și cu precădere, în ședință publică, cu citarea părților, prin încheiere definitivă.

(4) După soluționarea definitivă a procesului penal, dacă nu s-a făcut plângere împotriva modului de aducere la îndeplinire a ordonanței sau, după caz, a încheierii de valorificare a bunurilor mobile sechestrare, se poate face contestație potrivit legii civile.”

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 21 februarie 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ioan Oltean

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Ioan Oltean', written in a cursive style.